

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Căsătoria principelui de corónă.

(A) Nu numai presa din monarhie, ci întreaga ziaristică din Europa, se ocupă cu căsătoria principelui nostru de corónă, care este chemat a lua în mână cârma grea a conducerii unor țeri cu popore diferite și dușmănite între sine. Dinastia Habsburgică a fost în trecut și este și azi punctul comun, spre care toate cu aceeași încredere, dragoste și loialitate graviteză și dela care toți așteptă drépta considerare a justelor lor pretensiuni. Dela liniștea și fericirea casei domnitoare, atárnă în mare parte și mulțămirea popórelor. Tocmai această împrejurare mărește interesul, ce aceste popore totdeauna l-au manifestat față de evenimentele întemplate în sinul familiei domnitoare, fie aceea de caracter vesel, fie jalnice.

De astădată un moment înveselitor atinge cordele interesului general. De mult, de ani de zile, se svonia adecă vestea, că în sufletul principelui de corónă *Francisc Ferdinand*, om și el, s'au deșteptat sentimente de dragoste față de o înaltă damă de curte, domnișóra *Sofia Chotek*.

Considerațiuni, dictate de regulile și tradițiunile casei domnitoare și de dispozițiunile concrete ale sancțiunii pragmatice, au făcut, ca aceste sentimente să nu-și ajungă scopul, decât după un anumit interval de timp, și după învingerea multor obstacule. Gloriosul nostru monarch, capul familiei Habsburgice, a dat nepotului său, care i-a descoperit cu încredere fișcă tainele inimei sale, termin de un an, spre a se cugeta asupra pasului important pentru întreg restul vieții sale și pentru înalta-i poziție de viitor domnitor.

Curățenia sentimentelor cătră alésa inimei sale au învins toate greutateile și prejudiciile, ce există față de așanumitele căsătorii morganatice, între persoane neegale în rang, și preabunul nostru monarch, călăuzit de părințești simțiri,

față de înclinările serenisimului său nepot, a aprobat proiectata căsătorie, dând celor cuprinși de cele mai naturale simțeminte majestatica-i și părintesca-i învoire și binecuvântare.

Astfel a ajuns Alteța Sa clironomul nostru în fericita pozițiune de a-și alege pe consórta vieții sale după sóptele sufletului, adecă după îndemnul unic natural al inimei sale, ér nu conform vederilor dictate de motive externe, de resóne de stat, cari adeseori mijlocesc însoțiri fără adevărate temeiuri de căsătorie naturală. Astfel d. e. căsătoria primă a lui Ludovic cel Mare a fost hotărâtă din considerațiuni politice cu Margareta, nepóta regelui bohem, încă pe când acesta era în légân; dar murind ea în vârsta de 16 ani de ciună, și-a ales pe a dóua soție după pofta inimei sale, pe Elisabeta Kotromanici, fiica unui ban croat.

Adevărat, că pot se fie motive de stat, cari se reclame dela viitoriul domnitor abnegațiune personală și în asemenea privință, cum a fost bunăoră casul cu căsătoria principelui de corónă al României. Aici interesele de întemeiere a unei dinastii române noué și cu legături între casele domnitoare europene și prin acesta ușurarea progresului și ridicării întregii țeri și a poporului ei, au pretins, ca cercurile otăritóre să se declare contra unei eventuale căsătorii cu o româncă, și se îndemne pe clironomul țerii să pornescă la pețit în lumea largă și să-și caute mirésă cu legături, ca mirésă lui Cosbuc din „Nunta Zamfirei”. Și a fost bine așa pentru o țără și un popor tinér, care dorește ași întemeia o dinastie respectată și cu vază, care se curme pentru totdeauna secularele dușmăni între familiile boeresce române, pofitóre de domnie.

Și mult pot ajuta asemenea legături pentru sórtea popórelor, ce sunt conduse de diferitele dinastii. Dovadă prospétă ne este casul Greciei, care în resboiul ultim cu Turcii n'a raportat o singură victorie de remarcat și cu toate aceste perderile după încheierea păcii

n'au fost în proporție cu biruințele turcesci; din contră archiducele grecesc a primit guvernamentul asupra Cretei. De altă parte deputațiunea Burilor, — cari au dat lumii dovezi de-o vitejie extraordinară și au creat exemple de bravură cum puține s'au văzut dela Grecii lui Leonida încóce, au aflat în multe locuri uși încuiate. Burii s'au ales cu simpatiile platonice ale opinii publice. De sigur însă altcum se desvolta decursul cauzei lor, dacă Transvaalul era stat monarhic și nu *republică*. Așa însă nu se légă mari speranțe în favorul Burilor nici dela încheierea păcii, ce are se urmeze după finirea resboiului.

Dar dinastia Habsburgică este mult mai mare și mai vechie, decât ea o căsătorie morganatică să slăbescă estinsele-i legături și să imputineze vaza țerei. Urmările ei le resint numai descendenții acelei căsătorii, cari nu sunt îndreptățiți la corónă de domnitor purtată de tatăl lor. Fericirea casnică înse a viitoriului nostru domnitor cu alésa inimei sale va fi o recompensă simțită față de abnegațiunea, cu care prin jurământ a recunoscut neîndreptățirea eventualilor sei urmași la tronul Austriei și al Ungariei.

Ca creștini și ca reprezentanți ai unei biserici cu vederile cele mai democratice nu putem, decât să ne bucurăm de înclinările pline de modestie și creștinéscă smerenie ale Alteței Sale, care — trecând preste toate consideranțele convenționale — a dat curs liber unei desvoltări naturale a viitoriului său, și de sigur Tatăl cel ceresc va resplăti aceste înclinări, făcând din alésa inimei sale, din consórta sa, fică eșită din sinul naționalităților, un *ânger păzitor*, care va însenina mult căile împărătescului ei soț și-i va ușura greutateile împreunate cu guvernarea unei monarhii poliglote, mari și estinse.

Biserica preste tot nu recunóște mesalianțe și căsătorii morganatice; pedecile, ce biserica le pune încheierii unei căsătorii sunt numai cele purcese

și dictate de binele sufletesc și trupesc al nupturienților.

Feliul căsătoriilor morganatice a fost scos la ivélă de sistemul feudalismului germân, care a statorit condițiile încheierii lor în legile caselor domnitoare de origine germână. Așa numitul „*Deutsches Fürstenrecht*” cuprinde punctele, ce norméză și statoresc temeliile unor asemenea căsătorii, respective pun pedeci încheierii aceloră, preferind interesele generale ale casei domnitoare, înclinărilor naturale ale nupturienților. — Alte dinastii au acceptat numai mai târziu acest us dinastic. Așa d. e. în Rusia căsătoriile persónelor din casa domnitoare erau cele mai naturale. Țarul, pornit la pețite, intrunea la ocazii potrivite cele mai frumoșe fete din împărăție, fără deosebire de rang, și cea aléasă de inima sa neînfluințată de interese convenționale devenea țarevna tuturor Rușilor, fie c'a fost prîncesă, fie boerită simplă ori chiar burgheză. Nevasta lui *Petru cel Mare* a fost fată de pescar, veduva unui dragon svedian, renumita *Catarina I.*, care mai târziu a guvernat întreagă împărăția. Și fericirea casnică a domnitorilor se reoglindea și la sórtea poporului stăpânit.

Dela Dumnezeu este și căsătoria principelui nostru de corónă, care de 8 ani cu credință și statornicie iubește pe alésa inimei sale pentru nobilele-i însușiri. Acestă curată dragoste i-au dat curajul să învingă toate greutateile, ce i s'au pus în cale, ca astfel domnitor *fericit* fiind, să pótă lucra și pentru *fericirea* popórelor sale.

Vom ruga și noi în rugăciunile noastre pe Dumnezeu, ca să sporéscă darurile cele bogate ale soției viitorului nostru Impérat și Rege, ca astfel — dacă *Ei* nu i-a fost dat să pótă contribuie la susținerea maximei: „*Tu felix Austria nube*” — să pótă contribuie la un lucru din punctul de vedere al referințelor actuale mult mai necesar și mai laudabil: *la consolidarea internă a monarhiei și la apropierea frățescă a popórelor din ea.*

FOIȚA

Din tainele vieții.

(Urmare.)

Antisemitism. — Din viața școlară de la Academie de nainte de 1848 îmi mai aduc aminte de unele lupte antisemite, ceva mai aprinse de cît articolele ce astăzi le citim prin jurnale. Cu deosebire conșcolarii Vișnescu, dintr-o clasă superióră mie, și Gheorghe Mirzescu, colegul meu, ducéu cu multă energie drapelul antisemitismului. Zmicul în barbă, era formula cea mai obicinuită a rășboiului antisemit. Jidanii purtau mai toți barbe lungi. Apoi, vai de barba lungă care străbătea la Academie! Pină să ajungă în fața șefului pedagog, ori a directorului Cimpianu, din toate colțurile țîșnea cite un ștengar de băiat și arunca, cu multă dexteritate, în barba jidanului, zmicuri de cari nu se putea cotorosi semitul de cît cu smulgerea unui zmoc de fire din barbă.

Bătălie complectă se făcea, însă, cînd băeții erau scoși la cîmp la Bahlui să jöce oina.

Jidanii închidéu prăvăliile pe unde simțiau că au să trecă băeții de la Academie. Dar, mai mult ca cei de la Academie, exer-

citau asemenea antisemitism băeții de la internatul de la Trei Erarchi.

Cîte reclamațiuni n'a primit referendarul Asaki contra acestora de la jidanii vînzători de mărunțișuri, șepcarii stabiliți în dughenele bisericilor catolice și mai departe în acele din apropiere de marele magazini al lui Niculi, astăzi proprietatea, mi se pare, a lui Mihel Daniel. Șefii bățăilor jidovești erau însă școlarii din clasele de la a III-a la a V-a; (pe atunci studiile umanióre erau numai pe 5 ani).

În fruntea bățăușilor era mai sus numitul Mihăiță Vișnescu, fiul unei vechi prietene a mamei mele de la moșia Davideni, un óre-care sdravăn școlar Mavrichi, etc. Pedagogii cari ne însoțéu la plimbările de la Bahlui nu erau mai mult iubitori de semiti, căci ei rare-ori denunțau lui Cimpianu voinicile școlarilor față de jidanii de sub hanul lui Vangheli, pe unde de ordinar eram duși la cîmp.

Școlarii cei mari din clasele superióre o ducéu într-o petrecere, Sîmbetele mai cu sémă. Cei cari rămîneau în internat, trecéu nóptea din aripa internatului prin *arc*, în partea caselor. Acolo, pe feréstră, cu frînghia, un băcan din dosul areului Academiei le suia panere cu mîncări și băuturi.

Noi, școlarii mai mici, rîvném după asemenea petreceri și ne hotărîrăm, în taină, să-i imităm în nóptea următoare, după ce va fi adormit pedagogul din dormitor. Unul dintre ai noștri ne tradă intențiunile la școlarii cei mari. Cînd, după miezul nopței, plecărăm vr'o cîți-va să ne împlinim planul, de abia ajunși la intrarea areului care împreuna ambele edificii ale Academiei, ne oprîrăm speriați, căci ne întîmpină vr'o patru matahale cari ni se păréu că varsă foc din gură. Ce era? Patru din băeții cei mari luaseră între dinți cite un cărbune aprins la un capăt și suflau în el, așa că prin întunec păréu patru guri de iad. O tulirăm toți îndărăt și ne-am băgat sub plapome, molcomi, pe cînd gligani din clasele superióre își continuau mendrele, rîzînd de noi, cei mici.

Dar dacă asemenea ghidușii se putéu întîmpla în Academia Mihăilénă, admirabil era spiritul național în ea. Profesorii se întrecéu în a inculca în sufletul nostru iubirea de patrie. Manifestam mai ales ură neîmpăcată grecilor și muscalilor. Franța era idealul nostru.

Multe pamflete, scrise de studenții cei mari și de la drept, circulară prin oraș mai ales contra consulului muscălesc. Dar tocmai asemenea manifestări de sentimente dis-

plăcéu tot mai mult Rusiei și avéu să provóce desființarea Academiei, transformarea ei în școlă reală.

1848.

Revoluțiune — Holera. Mama se strămutase la Iași. Bărbatul ei Enacake era comisar de poliție la quartalul al II-lea din oraș, coleg cu vestitul Urzică de la quartalul I. Nu'mi amintesc prin ce împrejurare, eu acum stătem acasă la mama de mai multe zile. Să lățise vestea, ori auzisem în casă de la vitregul meu tată, că Alexandri, Cogălnicénu, Negri, Negruți și o mulțime de boeri se adună la Regensburg, un otel de lingă curtea domnescă, unde plănuiesc răsturnarea lui Vodă. Noi, băeții, mergeam și ne furișam prin curtea otelului și ne sfătuiaim să dăm ajutor revoluției. Sosi ziua cunoscută a arestării capilor mișcării. Eram sub bolțile din fața Metropoliei, cam pe la 2 óre după amiază, cînd de odată văd venind din spre curtea domnescă, în pas repede, óste pedestră și ulani călări îndreptîndu-se pe ulița mare spre Copou. Cu alți băeți m'am luat după óste. De la un punct óre-care, de la sf. Nicolae cel sárac, slujitori de pe la agie (poliție) ne-au oprit calea și, mai cu sictir, mai cu pumni, ne-au silit să luăm stînga înpejur. Óstea merse la casele lui Alecu Sturdza

În această speranță ne asociem la doririle de bine ale tuturor țărilor supuse înțeleptului nostru domnitor, implorând pentru serenității noucăsătoriti, cari Duminecă au primit în Reichstadt fără sgomot și alaiu binecuvântarea bisericeii, viață lungă, fericită și binecuvântată de îmbelugate rîde pentru binele popoarelor subalterne.

I. P. S. S. Metropolitul Metianu — patron al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”. Se știe, că Reuniunea sodalilor noștri, în adunarea generală, ținută Duminecă, la 24 Iunie n. a. e. a proclamat cu multă însuflețire pe I. P. S. Sa metropolitul nostru de patron al ei. Duminecă după serviciul divin, comitetul Reuniunii s'a prezentat în corpore la I. P. S. Sa și prin rostul presidentului Reuniunii dl Victor Tordășianu l'a adus la cunoștință acest act prin următoarele cuvinte:

„I. P. S. domnule arhiepiscop și metropolit! Un mănunchiu de meseriași români, aflați acum sunt 33 de ani aici, povățuiți de un fruntaș bărbat al bisericii noastre a dat ființă primei Reuniuni de meseriași la noi, care pusă ore-cum sub conducere mult puțin bisericească, încât pe lângă întemeietorul ei, a avut fericirea de a sta sub înaltul patronat al întru pie memorie marelui Metropolit Andreiu, — ea a lucrat cu mult zel la întemeierea și consolidarea clasei noastre de mijloc. Dela mărtea acestui mare bărbat al națiunii noastre, Reuniunea lipsită a fost de patronul ei. Adunarea noastră generală ținută Duminecă trecută, băsându-se pe deosebita bunăvoință, și pe neprețuitul sprigin și moral și material, cu care I. P. S. Vostră ați întâmpinat modestele ei întreprinderi, și-a permis a Vă proclama cu mare însuflețire de înalt patron al ei și Vă rogă prin rostul nostru să Vă îndurați a primi această nouă sarcină, ce are să apese umerii I. P. S. Voștre! Întru mulți ani Stăpâne!”

I. P. S. Sa a binevoit a răspunde cam următoarele: „Iubiților! Primesc cu vie bucurie sarcina de care harnica d-văstră Reuniune mă face partaș și nu mă voi subtrage nici pe viitor dela jertfele, ce cu ajutorul lui D-zeu le voi pute aduce în serviciul acestei cauze. Dacă cu dragoste sunt pentru clasa economilor noștri, cum nu voi fi cu dragoste față de clasa noastră de mijloc, ce formeză chiagul între clasa agricultorilor și cea a inteligenței noastre. Am fost și sunt și astăzi pătruns de însemnătatea meseriilor și a industriei. Meseriașul și industriașul este independent, el pe lângă rolul însemnat ce-l are în viața socială, joacă de multe ori rol politic foarte însemnat; de bună samă ați cetil, cum în fruntea republicii franceze și în a statelor unite, presidentul, din clasa industriașilor a fost ales. Imi aduc aminte cum în timpul nu de mult trecut industria și meseria la noi abia era cunoscută. Mă durea inima văzând cum

unde, la comanda lui beizagea, fiul lui Vodă, se făcure arestările și pe unia legându-i fe-deleș i-au aruncat în căruțe de poștă surgunindu-i pe la mănăstiri.

Ca în timp de rezmeriță, toate prăvăliile se închiseră într-o clipă și stătură așa pînă în sêră, cînd se lăți vestea că revoluțiunea era potolită. Sêra, vitregul meu veni acasă încărcat de spolie de războiu: felurite arme de lux sechestrate de la buntășnici. Nu cred să le fi înaintat mai departe la agie, ci rămaseră „bone prise” în proprietatea d-lui comisar.

Inchiderea școlilor. — Cancelaria de comisie. — O consecvență a așa zisei revoluțiuni de la 1848 fu închiderea școlilor, acuzate că ele au contribuit, nu puțin, la mișcarea înăbușită.

Rămăs fără școlă cît-va timp, mama se întreba ce pôte face cu mine. De o cam dată vitregul meu mă luă la comisia quartalului, în strada Baston, ca să ajut la scris.

Acolo era cinovnic un vestit paretcar, numit, pare-mi-se, Hîncu, care 'mi dădea de copiat docladuri (referate) și oțnoșenii (adrese). Nu se prea împăca cu scrisoarea mea de stil modern, dar, avînd onôrea să fiu fiul vitreg al șefului sêu, strîngea din buze, mă răbda. După vre-o lună două de practică, cunoștêm acum paratca tot așa de bine ca Hîncu, ba mi se dete o însărcinare specială, acea de a

la orașe ca și al nostru abia exista ici-colo câte o biată firmă românească și știut este, că orașele susținute sunt de industrie și meserie ce sunt isvóre nesecate de îmbogățire. Dacă astăzi ne putem mândri cu o clasă a meseriașilor și industriașilor noștri, — meritul revine în mare parte bărbatului încăruntit, care s'a gîndit la întemeierea Reuniunii d-văstre, dela care au străbătut primele raze ale luminei și în alte părți și de aici s'au răspîndit un număr mare de meseriași aprôpe în toate părțile locuite de români. Fiți deci în toate timpurile cu recunoștință față de el și față de toți binefăcătorii voștri. Acesta propovăduiți-o între ucenici, calfe și între maiestri. Faceți pe câți mai mulți se îmbrățișeze nenumai din necesitate ci din bună voie și dragoste meseriile. Prețuiți-vă meseriile și nu veți fi lipsiți de harul lui Dumnezeu atât de neapărat în lucrările noastre. D-zeu să ne ajute și fiți binecuvântați!”

Vorbirea I. P. S. Sale a fost succedată de viforose aclamări din partea membrilor prezenți. Presidentul Reuniunii a prezentat I. P. S. Sale pe toți membrii comitetului, cu cari înaltul prelat a binevoit a se întreține mai mult timp. Pusă Reuniunea din nou sub scut bisericesc, ea va lucra cu mai mult spor și mai multă însuflețire.

Catedrală nouă în București.

Cercurile datătoare de ton din România — constatînd marea lipsă a unei biserici catedrale corespunzătoare timpului și nimbului capitalei — au acceptat exemplul nostru de-a aduna prin colecte benevole suma necesară la ridicarea unui edificiu monumental, căci între cele vr'o 116 biserici din capitala României — deși unele sunt foarte frumoase și cu multe tradiții istorice — totuși micimea nu corespunde cerințelor unei catedrale. Sântul sinod a emis o comisiune specială, care s'a întrunit de curînd și a decis a lansa un apel către toți creștinii din țară pentru subscripțiuni publice în scopul indicat. Dorim confrăților și coreligionarilor noștri cel mai strălucit succes.

Reuniuni de femei. „Drapelul”

din București, ziarul dlui Aurelianu și a disidenților liberali, publică întreg articolul nostru din Nr. 64 cu titlul de mai sus, însoțindu-l cu cuvinte de recomandare la adresa femeilor din țară, indicînd în special, că asemenea activitate socială pe cale de asociațiuni se potrivește și pentru acele din femei, care sunt gelose de activitatea publică a bărbatilor.

Aflăm, că ideea noastră a găsit resunet și în cercul femeilor noastre din Sibiu, cari au pornit deja pașii de lipsă pentru organizarea unei asociațiuni generale, care eventual sêși estindă ramificațiunile filiale în totă țera. Dorim bună înțelegere și succes.

elibera bilete de înmormîntare. De la fiecare jidan, care venea să cêră un asemenea bilet, căpătăm cîte un pușor, cum se numea moneda austriacă de 15 parale. Nu era acesta o taxă legiuită, dar era impusă de slujbașii de pe la comisii și eu urmam pilda lui Hîncu fără să am cunoștință că făcăm o nelegiuire.

Între subcomisarii subalterni ai vitregului meu, se afla unul, Tănase Kiperiu. Era un om simpatic și, pe cît putea fi un om al agiei (poliției), era chiar de trebă. Într'o zi d. Kiper îmi face o propunere: Te-am văzut, cuconașule, că te pricepi la desemn; n'ai vrea sê-mi zugrăvești o cruce pentru mormîntul fetei mele de curînd îngropată?

Ignoranța e presumțioasă... Cum sê refuz a face așa ceva? În curs de o săptămînă ori zece zile, merseiu la Kiper acasă, în mahalaua Calicimei și zugrăvii crucea pregătită de lemn de brad, cu felinar la mijloc. Pe cît mi-aduc aminte, am scris pe ea un epitaf în versuri.

Căltorule, oprește!

Stai puțin și contemplază,

Ea acum nu mai viează!

Și tot așa, alandala... În virf de sigur am zugrăvit vre-un Is-Hs...

Lui Kiper îi plăcea lucrul, că tôte slovele erau în diverse colori... M'a răsplătit cu un galben!

(Va urma.)

V. A. Urechid.

† TEODOR POP

Venerabilul bătrîn, pururea tînăr, avocatul Teodor Pop din Baia-de-Criș, una dintre figurile cele mai marcante ale vieții publice din Zarand, trecînd în 10/23 Iunie la eternitate, ear în 12/25 l. c. osemintele reci fură astrucate de-a drêpta prefectului adorat Avram Iancu în cimiteriul din Tebea.

Astfel se dete pămîntului o pîrticică luată din pămînt, ca sê se împlînesc Scriptura: Pămînt ești și în pămînt te vei reîntôrce!

Deși fericitul ajunsese o etate bine înaintată de 67 ani; deși dusesse o viață mult laborioasă; deși purta în sine deja de mult germenul morții: totuși nimeni n'ar fi crezut, că acest ultim stejar din codrul secular al Zarandului de odinioară, pururea credincios neamului, bisericeii și așezămîntelor culturale naționale, se dispară atât de pe neașteptate.

Fericitul Joi (8/21 Iunie) participase la pertractări, Vineri (9/22/VI) pe la amezi umbra încă pe piciorle sale, — dar Vineri de sêră deja i se făcu rêu; ear Sâmbătă la 1 ôră d. a. și dete nobilul suflet Creatorului în mijlocul celor, cu cari a trăit și a muncit, lipsit de rudenii și fi.

Lângă patul sêu deja de Vineri sêra străjuia ppresb. Vasile Damian cu profesorii gimnasiali: St. Albu și Dr. P. Oprîș, și alții, cărora le spuse deja de mai 'nainte, ca în cas de bôlă sê alerge, se îngrijesc de tot ce are, deore-ce: „dorința sa ultimă și nestrămutată este ca tot ce a agonisit sê rămîna bisericeii ortodoxe din Transilvania pentru gimnasiul român gr.-or. din Brad” și sê se întrebuințeze spre îndălțarea acestui institut cultural, căruia i-a servit cu devotament încă dela înfîntare.

Îndată după repausare s'a prezentat primăria comunală, a preluat cheile, a deschis cassa wertheimiană, a numărat banii și hîrtiile de valôre și apoi a sigilat cancelaria și toate dulapurile pline de acte, vestmînte și alte recuise de casă.

Înmormîntarea a fost dêmînă de repausatul. A participat un public preste așteptare de numêros. Serviciul funebrel l'au condus protopresbiterii: Vas. Damian din Brad și Ioan Groza din Halmagiu cu asistînță de 11 preoți și 2 diaconi. A cîntat corul elevilor dela gimnasiul din Brad și cel al meseriașilor din Halmagiu. Protopresb. Vas. Damian a ținut un panegiric academic, în care a preamărit iubirea de neam și inima nobilă a repausatului de a-și jertfi tot agonisitul sêu pentru cultura națională a poporului român.

Deja în ziua următoare după înmormîntare s'a început luarea inventariului. În wertheim s'au găsit: hîrtii de valôre, libele de depuneri, aurituri și bani gata în sumă de preste 150.000 corône.

Testamentul nu s'a aflat încă, deși repausatul a descoperit însuși și verbal ultima sa dispoziție și a asigurat pe cei intimi ai sei, că a dispus cele de lipsă și în scris. —

Acum tocmai decurge preluarea cancelariei prin avocatul K. Nogal, denumit de camera advocațională din Arad.

De sigur este testament, el va trebui sê se afle și prin testament repausatul Teodor Pop va trece dela môrte la viață eternă.

DIN BUCOVINA

Știrile, ce sosesc dela frații noștri din Bucovina, atestă, că rôdele împăcării Românilor cu guvernul Bourguignon nu sunt tocmai așa... dulci, cum credeau unii.

Se svonește, că un comitet de funcționari va scôte în curînd un ziar românesc cu program moderat, care se va bucura de patronatul baronului Bourguignon și va avé rolul de a lucra la distrugerea ori cărui partid național român cu tendințe de opunere guvernului.

O altă măsură umilitore luată de guvernor față de biserica ortodoxă română e ordinul adresat consistoriului metropolitan din Cernăuți, de a fi mai mult folosită limba ruteană în biserica catedrală. Românii indignați, că în

biserică română sê asculte liturgia în limba rutenă au început neglijia ceretarea ei.

„Desteptarea” spune, că în curînd va reapărea organul naționalist „Patria”.

Din România

(Reîntôrcearea dela înmormîntare) M. Sa Regele României și A. S. R. Principele moștenitor s'au reîntors eri dela Sigmaringen la București.

(Căltoria metropolitului-primat al României în străinătate). I. P. S. metropolitul primat din București Iosif Gheorghian a plecat Joia trecută la băile dela Kissingen, fiind însoțit pînă la Viena de d. dr. Ion Cornoiu, director de cancelarie a metropoliei. În decursul căltoriei s'a abătut pe la Caransebeș, unde a întors P. S. S. episcopului Nicolae Popea, vizita, pe care i-a făcut'o la București. Înalt Prea Sfinția Sa a asistat cu acest privilegiu și la examenele clericilor și a vizitat instituțiile mai remarcabile din Caransebeș.

(Măsuri contra ciumei). Guvernul român, în urma informațiunilor primite, a declarat suspectă de ciură tôte costa Mărei Negre, începînd de la Constantinople pînă la frontiera Bulgariei.

Conform dispozițiilor pentru desinfec-tarea năvilor și bastimentelor, vapôrele care se opres în porturile, de pe acea costă vor fi primite numai la Sulina, unde vor fi supuse unei rigurose vizite medicale și la carantină.

(Cauzele emigrării evreilor) Evreii din România, îndatăce trec granițele țerei încep a inunda străinătatea cu plânsori despre preținse persecuții din partea statului, din care cauză ar fi siliți la emigrare.

„Timpul” arată adevăratele pricini ale emigrării, — mai intensive acum decît de altă dată — care sunt a se reduce la crisa economică și financiară ce băntuie în țera; de această crisă trebuie sê sufere tôte stratele sociale și mai ales meseriașii — în partea cea mai mare jidani, și deorece pe aceștia-i lęgă mai puțin pămîntul român, evreii se decid mai ușor la emigrare.

NOUTĂȚI

Duminecă s'a serbat în forma cea mai simplă în capela castelului din Reichstadt cununia A. S. R. Archiducelui Francisc Ferdinand cu contesa Sofia Chotek, căreia i s'a conferit din partea Majestății Sale Monarhului titlul de „principeasă de Hohenberg”. Întrégă ceremonia a decurs fără pompă și în cel mai strîns cerc familiar.

Actul religios l'a săvêșit protopresbiter. Hichisch cu asistența a doi preoți; ppresbiterul rosti o vorbire pîtrunzătoare, în care remarcă momentul serios al ceremoniei, ear la întrebările obicinuite ce-le puse, atât Alteța Sa Archiducele cît și principesa răspunseră clar cu „da” și apoi emoționați schimbară inelele. Terminându-se solemnitatea urmă un dejun, după care nouă păreche plecă în mijlocul celor mai entusiaste ovațiuni ale publicului la castelul Konopist.

Înaltpreasfinția Sa arhiepiscopul nostru Ioan a cercetat eri examenele finale din seminariul teologic-pedagogic, asistînd la răspunsurile elevilor din limba română și din pedagogie. Ex. Sa a urmărit cu multă atențiune decursul examenelor, punînd însuși mai multe întrebări și contribuind la lămurirea chestiunilor din discuție.

Archiducele Carol Francisc Iosif. În urma evenimentului ultim în casa domnitore, a început să iasă la ivelă cu deosebire numele fiului mai mare al Archiducelui Otto, anume archiducele Carol Francisc Iosif, ca cel mai apropiat competent la tron după archiducele Francisc Ferdinand. Tînêrul archiduce s'a născut la 17 August 1887, atinge deci în curînd vîrsta de 13 ani și primește cele mai îngrijite pregătiri pentru

înalta chemare, ce-l așteaptă. În reședința de vară din villa Wartholz lângă Edlach, arhiducele Carol Francisc Ferdinand, un tânăr svelt, frumos, blond, e încunjurat de cei mai conștiențioși educatori, deoparte pentru cariera militară, de alta pentru cea politică.

Pelerinagiu la Reșinari. Conform usului din trecut astfel și în acest an societatea de lectură „Andrei Șaguna”, din incidentul aniversării morții marelui Arhiepiscop-Metropolit Andrei baron de Șaguna, 16 Iunie, și-a împlinit o scumpă și sfântă datorință față de nemuritoriul prelat.

A esmis din sinul ei o comisiune de 7, în persoanele membrilor: C. Flămând, I. Cothișel, H. Gonțea, G. Tulbure, I. Iancu, A. Moșoiu și I. Sporea, care a mers la Reșinari, unde pe mormântul neuitatului Arhiepiscop a depus o cunună frumoasă de flori, drept semn văzut al omagiilor și sentimentelor de recunoștință, ce-i păstrează.

Faptul acesta a fost împreunat cu celebrarea serviciului divin în biserica cea mare din Reșinari, urmat de parastas, oficiat de preoții locali d-nii Goga și Cioran, la care a participat comisia societății, comitetul parohial, tinerimea scolară sub conducerea învățătorilor Galea, Lungu și Cioran și mult popor.

A urmat apoi procesiune solemnă la mormântul Marelui Arhiepiscop, unde s'a depus cununa er vicepresidentului societății a desfășurat în termeni pătrunzători însemnătatea actului.

Comitetul parohial în frunte cu vrednicii preoți și învățători și-a manifestat și de astădată interesul ce-l poartă față de societatea acăsta, făcând comisiei o primire cât se poate de binevoitoare și călduroasă, pentru care și pe calea acăsta li se exprimă din partea societății cele mai călduroase mulțumiri.

Alegere de paroch. Dumineca trecută a fost cu unanimitate ales paroch în comuna Ghimbav absolventul de teologie Iosif Comanescu din Codlea.

Expoziția maghiară pentru instrucția poporală a obținut la Paris marea medalie de aur, decernată unanim din partea juriului de 25 membrii.

Sciri scolare. La gimnaziul de stat din loc au fost în anul scol. 1899/900 cu totul 511 elevi, dintre cari 266 români, adică majoritatea absolută; gr. or. au fost 208, er gr. cat. 63. De „masa studenților” au beneficiat între cei 50 studenți, 33 dela acest gimnaziu. — Limba română s'a predat ca studiu *extraordinar* în câte două ore la săptămână scolarilor din clas. II—VIII în grupe de câte două clase.

— La școlile luterane din Reghinul săsesc s'au ținut în zilele trecute examenele anuale. În gimnaziul inferior au fost 138 elevi, dintre cari 57 germani, 45 magiari și 36 români, (12 ortodocși și 24 gr. cat.) er în elementare dintre 225 elevi, au fost 159 germani, 38 magiari și 28 români (4 ortodocși și 24 gr.-cat.) În școala de fete dintre 283 eleve, 220 au fost germane, 43 maghiare și 20 române (3 ort. și 17 gr.-cat.) Astfel dintre 646 elevi abia au fost 84 români.

— Școala superioară de fete din Arad a fost cercetată în anul școlar 1899/900 de 60 de eleve; din acestea au fost eleve interne 35, externe 25. Elevele au posibilitatea de a asculta și cursurile preparandiale și a se cualifica — la dorință — pentru cariera de învățătoare. La finea anului acestuia au făcut examen de pe cursul I pedagogic 10, de pe al doilea 8, de pe al treilea 8, și de pe al patrulea 9 eleve; aceste din urmă au depus cu succes și examenul de cualificațiune învățătorescă, cu excepția unei eleve, avisată la repetiția examenului din un obiect.

Inteligența română din Porumbacul-inferior invită la concertul ce-l va aranja în 29 Iunie st. v. (la sf. Petru) cu ocașiunea adunării gener. constituante a băncii „Porumbăceana” cu concursul unui grup de tineri din seminarul „Andreian” în hotelul lui „Ioan Stoichiță”. Venitul curat e destinat pentru scopuri filantropice. Inceputul la 7^{1/2} ore seara. Prețul de intrare de persoană: loc I. 50 cr., loc II. 30 cr., familie 1 fl. Suprasolvirile generose se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe calea publicității.

Program: 1. „Sfânt” de G. Dima. 2. „In pădure” de T. D. Flondor. „Noua călugăriță” * 3. „Inzadar alerg pământul” de G. Dima. 4. „Cântecul Marinarilor” de

T. de Flondor. 5. „Sai române” de T. Cernă. 6. Fôie verde de trifoiu” și „Tot ți-am zis” de T. Popovici. 7. „Toca” de * 8. „Imnul Unirii” C. P. arm. de T. Popovici. — După concert dans.

Convocare.

Societatea pentru crearea unui fond de teatru național român își va ținea adunarea sa generală din est an în opidul Abrud (com. Alba-Inferioară) în zilele de Duminecă și Luni în 9 (22) și 10 (23) Iulie a. c. următoarea

Programă:

1. Ziua primă Duminecă, în 9 (22) Iulie.
 1. Președintele va deschide adunarea generală la 10 ore a. m.
 2. Se alege 2 notari pentru ședințele adunării.
 3. Secretariul va ceti raportul comitetului societății asupra lucrării sale dela adunarea generală din urmă.
 4. Se alege o comisiune de 5 membri pentru propuneri și raportul comitetului se predă acestei comisii spre examinare.
 5. Casarul societății va ceti raportul despre starea casei cu sporul dela ultima adunare încôci și peste tot despre averea societății.
 6. Se va alege o comisiune de 5 membri pentru examinarea raportului casarului.
 7. Se va alege o comisiune de 5 membri, cari în înțelesul §. 4 din statutele societății vor câștiga membri fondatori, ordinari și ajutători pentru societate.
 8. Se vor ceti discursuri corăspunzătoare scopului societății seu de altă materie literară, ce sunt a se însinua președintelui înainte de adunare.
 9. Președintele închide adunarea.

II. Ziua a doua Luni, în 10 (23) Iulie.

1. Președintele deschide ședința și protocolul ședinței precedente se va ceti și autentica.
 2. Raportul comisiei pentru câștigarea membrilor noi.
 3. Raportul comisiei asupra socotelilor casarului.
 4. Raportul comisiei despre raportul comitetului societății și insinuarea propunerilor în interesul fondului.
 5. Se va decide locul și ziua adunării generale pentru anul 1901.
 6. Se va alege o comisiune de 3 membri pentru autenticarea protocolului din ședința II.
 7. Președintele va închide adunarea.
- Invităm la acăsta adunare generală a societății pentru crearea unui fond de teatru național român pe toți membrii fondatori, ordinari și ajutători ai acestei societăți, precum și pe toți binevoitorii ei și sprijinatorii culturale românești.

Din ședința comitetului ținută în Brașov, la 4 (17) Iunie 1900.

Iosif Vulcan
președinte.

Vasile Goldiș
secretar.

Dela societatea de lectură „Andrei Șaguna”.

Raportul general

al comitetului despre activitatea societății de lectură „Andrei Șaguna” în anul 1899/900.

(Urmare)

B. In special.

Activitatea societății apreciată după natura atacerilor ei o împărțim în: a) literară și b) administrativă.

a) Afaceri literare:

În ședințele societății s'au discutat 19 lucrări, dintre cari 9 în prosă și 10 produse poetice, parte originale parte traduceri. Acestea sunt:

1. „Activitatea și calitățile lui Șaguna” cuvânt ocaș. de Const. Flămând cler. a. III.
2. „Calea mijlocie e calea de aur”, disertațiune de C. Flămând cl. a. III.
3. „Despre musică și influința ei asupra inimii”, disert. de C. Flămând cl. a. III.
4. „Novelele lui Vlăhuța”, stud. literar, de Zeno Popovici, cl. a. III.
5. „Amintiri din 1848”, stud. ist. de G. Petrinca, cl. a. III.
6. „Duișia ca notă caracteristică a poeziei populare române”, disert. de Nicolae Șandru cler. a. III.

7. „Starea Românilor după anul 1700 și redeșteptarea lor națională”, studiu istoric de Ilariu Gonțea, cler. a. II.

8. „Cuvânt ocașional” rostit la șed. festivă de Sebast. Stanca, cler. a. II.

9. „Obiceiul la ospețele românești din jurul Cohalmului” studiu liter. de Eugeniu Popescu, ped. a. III.

Produse poetice: a) „Columbus” după L. Bachmann b) „Steluța”, c) Atunci-Azi”, d) „Dorul” e) „Sôrte” și unele traduceri din H. Heine de Sebastian Stanca cler. a. II.

„A dori să mori”, „Libație”, „Pe mormântul soriorei”, de Ioan Băilă cler. a. I.

În ședințele societății s'au declamat 29 poezii și s'au dat 4 producțiuni musicale.

Ca și în trecut așa și în anul acesta operatele s'au indus în fôia societății „Musa” din care s'au completat 15 numeri.

b) Afaceri administrative.

Activitatea administrativă s'a mărginit la afaceri, cari de comun regulă bunul mers al lucrărilor. Între acestea remarcăm că statutele societății după ce au fost provăzute cu clausula de aprobare, s'au dat spre tipărire; s'au luat dispoziții pentru procurarea de cărți și pentru înmulțirea mobilierului.

Activitatea Comitetului.

Comitetul s'a început activitatea sa cu ședința ținută la 16 Septembrie 1899, în care s'a constituit alegând în sensul §-lui 3 din regul. afacerilor interne al comitetului un notar referent în persoană membrului comisiei literare Nicolae Șandru cler. a. III, ear în sensul §-lui 63 al aceluiași regulament o comisiune bibliografică și în sensul §. 16 din statute o comisiune controlătoare.

Comitetul în decursul anului a ținut cu totul 24 ședințe, dintre cari 15 ordinare, 9 extraord. În aceste ședințe a adus 28 concluse mai meritorice. A pertractat cu totul 16 lucrări elaborate de diferiți membrii ai societății, transpunând din acestea numai 9 societății spre ulterioară afacere. A executat conclusele societății și a făcut propunerile necesare.

II. Averea societății.

A. Biblioteca.

1. Cărțile. Biblioteca la începutul anului 1899/900 a numărat 2485 opuri în 3513 volume er acum la sfârșit numără 2641 opuri în 3710 vol. La acest crescământ îmbucurător societatea a ajuns parte prin procurări din mijlocele proprii parte prin donațiuni dela corporațiuni și singuratici, cărora ne simțim plăcut indemnati a le exprima și pe acăsta cale deosebită noastră mulțumită. Ca donațiuni au intrat:

Dela academia Română 11 opuri. Societatea „Petru Maior” raportul seu pe 1898/9. Redacțiunea „Patria” 1 op. Cu ocașiunea ședinței festive 36 op. Iuliu Bardossy, inspector regesc 1 op. Petru Simtion, preot în suburbiul Iosefin 2 op. Timoteiu Popovici prof. sem. 6 partituri proprii. A. Barsean, prof. în Brașov, 1 op. Ioan Dariu, învăț. în Brașov 1 op. Mihail Iurea, not. în Reșinari 4 op. Constantin Pop, funcț. de bancă, 1 op. I. Popescu, funcț. de bancă, 1 op. Ilariu Chendi, 1 op.

Dela membrii activi ai societății: Zeno Popovici, cler. a. III, 2 op. Eugeniu Sêrbu, cler. a. III, 3 op. Sebastian Stanca, cler. a. II, 4 op. Partenie Mateiu, cler. a. II, 1 op. Onoriu Sas, cler. a. I, 1 op. Octavian Simtion, cler. a. I, 1 op. Ioan Băilă, cler. a. I, 4 op. Ioan Chelnician, cler. a. I, 1 op. Ioan Popa, cler. extraord. 1 op. Vasiliu Mateiu, ped. a. III, 1 op. Iancu Dragotă, ped. a. III, 7 opuri. Vasiliu Micudă, ped. a. II, 2 op. Ioan Chioariu, ped. a. II, 1 op. Eugeniu Crăciun, ped. a. I, 3 op. Teodor Libeg, ped. a. I, 4 op. Georgiu Ghisoiu, ped. a. I, 5 op.

Sub titlul de „alte donațiuni” s'au indus 16 opuri. Din mijlocele proprii ale societății s'au procurat 33 opuri.

Din numărul întreg al cărților din bibliotecă s'au separat 86 opuri, cari tôte erau în esemplare duple. Din acestea s'au transpus la biblioteca seminarială 31 opuri, 19 s'au pus la o parte, cu scop de a premia în viitoriu anumite lucrări, er restul de 36 s'au vândut și banii încasați se vor folosi pentru cumpărarea altor cărți, cari în bibliotecă nu se află.

(Va urma)

Notiță literară.

A apărut:

„Noua Revistă Română pentru politică, literatură, știință și artă” Nr. 12 din 15 Iunie 1900 cu următorul sumar: Constantin I. Moteanu: Situația financiară și datoria publică; A. D. Damianoff: Băncile de emisiune și circulațiunea monetară (In special banca Națională Română); Ion Pop-Reteganul: Fîrta Nufului (nuvelă); Sim. Fl. Marian: Musca rea; Dr. Birman: Despre timiditate; T. Dușescu-Dușu: Poezia noastră populară.

Miscarea literară și științifică: Dr. Zosin: Substratul patologic în pesimismul contemporan; Aurel Onciul: Dreptul administrativ român (de dr. G. Popoviciu); Ioan Socaciu: Idei fundamentale în Economia politică și o nouă teorie sociologică; S. Ordeanu; Eminescu pesimist, profet și economist. — Notițe bibliografice. Snplimentul I Chestionar privitor la psihologia poporului român de G. Coșbuc, Ang. Demetrescu, O. Denșușianu, C. Rădulescu-Motru. — Cântecile haiducești de Filip Drugescu. — Esposiția de tablouri în marele palat de cristal din München de Ulpiu Traian Mihailu. Snplimentul II Clopotele de Du Midi. — Plutașul (poezie) de D. G. Mugur. — Pensionarii de I. D. Manolache. — Primăvara (pastel) de Paul St. Ionescu. — Cincinat Pavelea (fantesii) de I. I. Sceopul.

VARIETĂȚI

(Orașul Peking) Capitala Chinei, despre care se vorbește azi atât de mult prin tôte ziarele, Pekingul, e situat pe un șes aprôpe de munți, ce mărginesc spre sud marele șes al Mongolilor și se întinde pe un teritoriu colosal de 6340 hectare. O parte marea orașului este ocupată de biserici, grădini mari și lacuri.

Pekingul se formeză din două părți: din orașul tătar sau mandșu, în partea nordică, și din orașul chinez, care este despărțit de cel dintâiu printr'un zid fôrte gros și înalt de 9 metri. Întreg Pekingul este înconjurat de ziduri și șanțuri. Dintre cele două părți ale orașului cel tătar este mai regulat, dar și în acesta, ca și în cel alt, casele sunt aprôpe tôte de lemn. De aceea incendiile cauzează pagube așa de mari. Stradele sunt largi, dar nepavate, murdare și aprôpe la fie-care pas șanțurile sunt plin cu mortăciuni. Casele sunt scunde și de un exterior fôrte sêrăcăcios. Casele bogaților sunt înconjurate cu ziduri înalte; înăuntru sunt frumos aranjate și au curți spațioase. Miscarea pe strade este fôrte mare. Centrul orașului îl formeză palatul, mai bine zis fortul împărătesc, înconjurat cu ziduri uriașe și care are patru porți, în spre patru regiuni ale lumii. În acel fort o mare parte este ocupată de lacuri artificiale și de plantațiuni. Acoperișul palatului împărătesc este de colôre galbenă (colôrea casei domnitoare), cel al mandarinilor este verde deschisă, iar al pagodelor (temple) vinet închis. Tot în orașul tătar se află și vechiul turn astronomic al misionarilor.

În partea orașului chinez, unde locuiesc amestecați Chinezi, Mandșuri, Mongoli, Coreiani, Japonezi, Tibetani, etc., se află prăvăliile cele mari. Înaintea fie-cărei prăvălii atêrnă table mari de hârtie cu inscripțiuni chineze. Frecuența pe strade e mare și aici. Stradele sêmănă cu albia unui rîu plină de noroiu. În partea sudică a orașului se află două pagode cari, în mărimea lor, se întrec cu palatul împărătesc; aceste două pagode sunt, una a agriculturii și alta a ceriului. Tot acolo se află și „locul sfânt de arat” unde, împărății de mai înainte, în fie-care an, trăgeau câte o brazdă cu un plug făcut din aur și os de elefant.

Numărul poporațiunei nu se scie cu esactitate, cât e. La ultimul recensământ oficial din 1845 s'a constatat 1.648.814 locuitori. După alte date mai recente, se zice, că poporațiunea orașului s'ar fi redus la 900.000, ba chiar la 500.000. Garnisôna orașului este de obicei de 10.000 soldați, cari locuiesc în vechia reședință de vară a împăratului, care a fost dărîmată de Francesi la 1860.

Despre fondarea orașului, unele date spun, că ar fi fost pe la 1279. În 1662 și 1730 orașul a fost dărîmat în urma unor cutremure de pământ, când se zice a fi perit 300.000, după alții 100.000 ômeni.

310/900

[82] 1—3

CONCURS

Spre scopul conferirii de stipendii din „**Fundațiunea lui Gozsdu**” pe anul școlar 1900/1. pentru școlile medii, facultăți, universități și școlile de cadeti militare la armata comună și honvezi — se descrie concurs pe lângă următoarele condițiuni:

1. Concurenții să documenteze cu documente originale sau autenticate de notariu public:

a) că sunt fii de cetățeni ungari și aparțin la biserica ortodoxă orientală română, spre care scop se recere estrasul din matricula botezaților provăzută cu clausula parochului competent, că și de prezent aparține la biserica greco-orientală română;

b) că studiază cu succes bun la vre-un institut public din patrie, spre care scop au să subțernă studenții dela școlile medii atestatul despre anul școlar 1899/900, iar cei de la facultăți și universități indicele despre toate cursurile ascultate și respective documentul despre progresul făcut;

c) că nici averea proprie, nici a părinților nu ajunge să acopere toate trebuințele pentru creșterea concurentului, spre care scop e a se produce atestatul direcției politice competente. Atestatul să cuprindă date pozitive despre această avere și trebuie să fie subscris și de preotul locului, iar dacă n'ar fi acolo preot ori ar fi înrudit cu concurentul, trebuie să fie subscris din partea protopopului concurent.

2. Dacă concurentul a întrerupt studiile, atunci are să producă și atestat oficios despre ocupațiunea sa între timp și despre purtarea sa morală pe acest timp.

3. Fiecare concurent are să arete, în petițiunea sa, specialitatea, la care și locul unde voiesce a continua studiile, precum și aceea dacă are și alt stipendiu.

4. Cei-ce voesc să studieze în străinătate, au să arate necesitatea de a face studii în străinătate, ca în cazul dacă li-se va vota stipendiul, să se pōtă îndată exopera concesiunea ministerială prescrisă.

5. Cu privire la concurenții pentru dobândirea de stipendii spre absolvarea școlilor militare de cadeti, se observă, că stipendiile aceste pe lângă documentarea condițiilor staverite în acest concurs (p. 1. a—c, 2, 3, 6, 8, și 9) numai atunci se vor extrada comandei școlilor militare, dacă concurentul va documenta că este primit de elev regulat la respectiva școală de cadeti.

6. Petițiunile instruite cu documentele necesare, sunt a se adresa la reprezentanța fundațiunii lui Gozsdu (Budapest) VII. Király u. 13 sz.) până la 5 August a. c. n.

7. Totodată se provōca toți stipendiștii actuali, prin urmare și cei absolvenți, cari cer ajutoare pentru depunerea rigoroselor și câștigarea gradului de doctor, ca până la termenul sus indicat, și pe lângă observarea p. 3. din acest concurs, să arete rezultatul studiilor din anul școlar 1899/900, căci altcum li-se va sista stipendiul, respective nu vor căpeta ajutorul.

8. Petițiunile, cari nu sunt instruite cu documentele sus amintite, sau sosite după termenul scris, nu se vor lua în considerare.

9. În interesul expeditiei regulate, fie-care concurent să indice în petițiune locul și poșta ultimă, unde este a i-se trimite rezoluțiunea reprezentanței.

Din ședința comitetului fundațiunii lui Gozsdu, ținută în 18 Iunie n. 1900.

Comitetul.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Nr. 363

[79] 1—3

Concurs

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Sebeșului se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Petrifalău, cu salariu anual de 600 Cor. cuartir și lemne de foc.

2. Răchita, cu salar de 600 cor. cuartir și lemne.

3. Tărtăria cu salariu de 300 cor. în bani și 300 cor. în naturalii (cucuruz) cuartir și grădină.

4. Daia, două posturi, fiecare cu salariu de câte 600 cor. cuartir în școlă, grădină și câte 20 cor. pentru lemne.

5. Pianul de jos, două posturi, fie care cu salariu de câte 600 cor. grădină și câte un stângin de lemne.

Învățătorul clasei I. va primi 20 cor. relut de cuartir, iar cel din cl. II. va primi cuartir în școlă.

6. Pianul de sus, două posturi cu salariu de câte 600 cor. cuartir și lemne.

7. Șugag, două posturi, cu salariu de câte 600 cor. și grădină. Unul din învățători va avea cuartirul în școlă, iar celalalt va primi un relut de cuartir de 100 cor. Învățătorul, care va fi notariul comitetului parochial va mai primi o remunerațiune de 40 cor.

8. Vingard, două posturi cu salariu de câte 600 cor. cuartir și câte un car de lemne.

Învățătorii, cari vor ocupa posturile acestea sunt datorii a ținea Dumineca și sârbătōrea strănă și a cânta cu copii în biserică.

Concurenții au a-și așterne cererile, conform normelor din vigōre, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral și a se presenta înainte de alegere poporului în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântări. Sebeș, 12 Iunie 1900.

În conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului:

Sergiu Medean,
protopresb.

Nr. 362

[80] 1—3

Concurs

Pentru întregirea a două posturi învățătoresci dela școlă gr.-or, din Sebeșul săses se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful român” cu următoarele emolumente:

1. Salariu de câte 600 cor.

2. Relut pentru cuartir și grădină câte 200 cor.

3. Quincenalele legale.

Învățătorii, cari vor ocupa posturile acestea sunt datorii a ținea Dumineca și sârbătōrea strănă și a cânta cu copii în biserică.

Concurenții au a-și așterne cererile, instruite conform normelor din vigōre, în termenul deschis, subsemnatului oficiu ppresbiteral și a se presenta înainte de alegere poporului în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântări.

Cunoscătorii de musică vor fi preferiți.

Sebeș, 12 Iunie 1900.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului:

Sergiu Medean
protopresb.

[81] 1—3

Concurs

Pentru întregirea posturilor învățătoresci la școlile mai jos însemnate, protopresbiteratul Dobrei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Rom”.

1. Lăpugiul superior, un post de învățător cu salar de 600 cor. cuartir și lemne.

2. Teiu, un post de învățător cu salar de 600 cor. și cuartir natural.

3. Panc-Seliște, un post de învățător cu salar de 600 cor. și cuartir natural.

4. Lăpușnic, un post de învățător cu salar de 600 cor. și cuartir.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, au a-și înainta cererile de concurs instruite conform normelor

în vigōre în termenul deschis subsemnatului oficiu.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Dobrei.

Dobra, 16 Iunie, 1900.

Iosif Morariu,
protopop.

Z. 2368/900.

[73] 2—3

Concurs

Die durch Abdankung in Erledigung gekommene Stelle des Kreis-Notärs in Sachsenhausen ist zu besetzen.

Den Kreis bilden die Gemeinden Sachsenhausen und Eulenbach, in welcher letzteren jedoch eine Vizenotärstelle besteht.

Bezüge:

1. Gehalt 1000 Kronen.
2. Freie Wohnung eventuell Quartiergeld 80 Kronen.
3. Beleuchtungs- und Beheizungs-pauschale 24 Kronen.
4. Kanzleipauschale 60 Kronen.
5. Die statutarisch für Privat-arbeiten festgesetzten Gebühren.
6. Da der Notär auch zum staatlichen Matrikelführer ernannt wird 160 Kronen.

Gesuche sind gemäss G. A. I. 1883 instruiert mit dem Nachweis der Sprachkenntnisse versehen und eigenhändig geschrieben bis zum 6. Juli hieramts einzureichen.

Leschkirch, am 21. Juni 1900.

Für den Oberstuhlrichter:

Zimmermann
Stuhlrichter.

Saisonul de primăvară și de vară

1900.

Stofe de Brünn veritabile

Una bucată de metri 3.10 lungă, pentru un rând complet de haine de bărbat (Roc, pantaloni, vestă,) costă numai

fl. 2.75, 370, 4.80 de lână veritabilă de oae
fl. 6. — și 6.90 de lână mai bună veritabilă de oae
fl. 7.75 din lână fină veritabilă de oae
fl. 8.65 din lână foarte fină veritabilă de oae
fl. 10.— din cea mai fină lână veritabilă de oae.

Una bucată stofă pentru un rând de haine-salon fl. 10.— deasemenea espedează cu prețurile de fabrică stofe pentru paradisii, lodeu pentru turiști cele mai fine kamgarne etc. etc. depositul real și recunoscut în destul ca solid:

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Liferarea conform mustrei să garantează.

[56] 18—40

Avantajele mușterilor privați, de a comanda stofele direct dela firma de mai sus, dela fabrică, sunt foarte însemnate.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la sf. Iosif, Wien, XII/2 Schönbrunnerstrasse 182.

Absorbinalul lui Hotter.

1/2 Flacon fl. 6. —, 1/2 Flacon fl. 3.50. delătură toate umflăturile și depunerile de grăsimi fără să vătame părului. Întărește nervii atacați și slăbiți, delătură și distruge toate nodurile în mușchi, și servește și ca scut în contra aprinderilor; cu deosebire e probat la umflăturile produse din cauza fearelor, apoi în contra aricături umflărei copitei, genunchilor umflați, mai departe în contra umflăturilor (noduri) de vine, în contra umflăturei picioarelor la glesne și la încheietura degetelor cu un cuvânt în contra tuturor umflăturilor ori unde s'ar ivi.

Praful nutritor alui Hotter, pentru cai și vite cornute

1 Pachet cu 80 cr.

Un adaus escelent la nutremânt, pentru a ținea vitele sănătoase și cu putere este de a se folosi la toate suferințele de rărunchi de ficat și de nervi.

Alifia lui Hotter pentru delăturarea crescăturilor de oase.

1/2 Cutie cu fl. 2. 1/2 Cutie cu fl. 1.20. delătură crescăturile de oase și depunerile osoase chiar și după 4—6 săptămâni. (hoală învechită).

Preparate pentru veterinari, cele mai bune ale timpului mai nou, cari după atestate numărōse nu au fost ajunse de alte mijloace de natura aceasta.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și să nu se primescă altele. Deposit în farmacii și Droguerii.

Deposit principal la Dr. Emil Budai farmacia orașului Budapesta (Stadthausplatz) și la Iosif v. Török Budapesta VI Kiraly utca 12.

Fluidul lui Hotter „Training”

1 Sticlă cu fl. 1.20.

Conservează nervii și mușchii până la bătrânețe înaintată totdeauna puternici și vioi, pune în stare pe animal să presteze cele mai mari strapații și fugi, să înțelege după frecare cu fluidul „Training”.

Să mai folosește cu succes uimitor la toate urmările cari obvin din opintiri prea mari, ologie, reumatism, și înțepenire.

Praful de porci a lui Hotter.

Nr. I și II

1 kg. . . . fl. 1.20.

Cel mai buu mijloc pentru a produce pofta de mâncare și cu acesta prosperarea porcilor, foarte acomodat în contra orbalțului (brâncă); Nr. II esto de a să întrebuița la urdinare.

Mijloc în contra Colicei alui Hotter.

1 Sticlă fl. 1.50.

Contra la tot felul de colică și contra opririi udului la cai precum și contra umflăturilor la vite cornute. [54] 19—104

Editura și tiparul tipografiei archidieceșane.